

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 186/2565

นาย อ.โจทก์ นาง ก.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1471, ป.พ.พ. มาตรา 1469

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ยกที่ดินพิพาททั้ง 5 แปลง ให้แก่จำเลย มิใช่ให้จำเลยถือครองที่ดินแทนโจทก์ และตามสำเนาโฉนดที่ดินระบุว่า โจทก์ได้รับที่ดินโฉนดเลขที่ 30376 ดังกล่าวมาโดยการรับโอนมรดก ที่ดินจึงเป็นสินส่วนตัวของโจทก์ เมื่อโจทก์จดทะเบียนให้ที่ดินแก่จำเลยโดยไม่ได้ระบุว่า ให้เป็นสินสมรส ที่ดินจึงเป็นสินส่วนตัวของจำเลย ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1471 (3) และ 1474 (2) จำเลยย่อมเป็นผู้มีอำนาจจัดการที่ดินดังกล่าวได้เอง ตามมาตรา 1473 ดังนั้น การที่จำเลยจดทะเบียนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่บริษัท ผ. ไปในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2559 นิติกรรมการขายที่ดินดังกล่าวจึงเป็นอันเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่า โจทก์ได้ให้ความยินยอมในการขายที่ดินของจำเลยหรือไม่ ดังนั้น แม้โจทก์ได้จดทะเบียนให้ที่ดินดังกล่าวแก่จำเลยในระหว่างสมรส อันเป็นสัญญาที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็นสามีภริยากัน ซึ่งฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะบอกล้างเสียในระหว่างที่เป็นสามีภริยากันอยู่ก็ได้ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1469 ก็ตาม แต่เมื่อจำเลยได้ขายที่ดินไปเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้วก่อนวันที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ ประกอบกับหลังจากปี 2559 โจทก์ไม่ได้ส่งค่าเลี้ยงดูบุตรให้แก่จำเลย เนื่องจากจำเลยผิดข้อตกลงเรื่องหย่า และโจทก์คิดว่าจำเลยมีเงินส่งเสียบุตร เพราะจำเลยขายที่ดินที่โจทก์ยกให้ไปแล้ว ถือได้ว่าโจทก์ได้ตกลงยินยอมโดยปริยายให้นำเงินที่ได้จากการขายที่ดินเป็นค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูจำเลยและบุตรของโจทก์ เฉพาะอย่างยิ่งบุตรโจทก์กำลังศึกษาอยู่ที่คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงไม่เป็นกรณีที่โจทก์จะฟ้องขอให้จำเลยคืนเงินที่ได้รับจากการขายที่ดินดังกล่าวแก่โจทก์อีก

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้พิพากษาให้โจทก์กับจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากัน ให้แบ่งกรรมสิทธิ์ในสินสมรส 48 รายการ ให้โจทก์และจำเลยคนละครึ่ง หากไม่สามารถแบ่งได้ให้นำสินสมรสออกขายทอดตลาดนำเงินมาแบ่งกันคนละครึ่ง ให้เพิกถอนนิติกรรมการให้ที่ดินโฉนดเลขที่ 7113 ที่ดินโฉนดเลขที่ 6322, 6324 และ 6325 โดยให้ที่ดินดังกล่าวกลับมาเป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์ หากจำเลยขายที่ดินดังกล่าวให้คืนเงินที่ได้จากการขายให้แก่โจทก์ และให้จำเลยคืนโฉนดที่ดินดังกล่าวให้แก่โจทก์ หากไม่ส่งคืนให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการขอออกใบแทนโฉนดที่ดินดังกล่าวให้แก่โจทก์ ให้จำเลยคืนเงินที่ได้จากการขายที่ดินโฉนดเลขที่ 30376 6,650,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยคืนสินส่วนตัว 38 รายการ ให้แก่โจทก์ หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทน 550,000 บาท ให้จำเลยคืนโฉนดที่ดินเลขที่ 6323 ให้แก่โจทก์ หากไม่ส่งคืนให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการขอออกใบแทนโฉนดที่ดินดังกล่าวให้แก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยคืนเตียงนอนหลุยส์ เก้าอี้หนังหลุยส์ ชุดรับแขกไม้แกะสลัก ถาดทองเหลือง พานทองเหลือง เตียงไม้ชิงชันสำหรับนอนเล่นและตู้โชว์ไม้ชิงชัน สินส่วนตัวของโจทก์ หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคา 110,000 บาท กับให้เพิกถอนนิติกรรมการให้ที่ดินโฉนดเลขที่ 6322, 6324 และ 6325 เมื่อวันที่ 16 มีนาคม

2544 และที่ดินโฉนดเลขที่ 7113 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2543 และให้จำเลยส่งมอบคืนโฉนดที่ดินดังกล่าวแก่โจทก์ หากไม่ส่งคืนให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา ให้เจ้าพนักงานที่ดินออกใบแทนโฉนดที่ดินดังกล่าวให้แก่โจทก์ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ตามทุนทรัพย์เท่าที่โจทก์ชนะคดี โดยกำหนดค่าทนายความ 8,000 บาท โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่าให้จำเลยคืนเงิน 6,650,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 14 มิถุนายน 2560) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันรับฟังได้ว่า โจทก์และจำเลยเป็นสามีภริยากันโดยจดทะเบียนสมรสเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2530 ระหว่างสมรสโจทก์มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางอัญชลี มีบุตรด้วยกัน 1 คน คือ นายรัฐนันท์ หลังจากโจทก์เลิกความสัมพันธ์กับนางอัญชลีเมื่อปี 2543 แล้วโจทก์และจำเลยได้รับนายรัฐนันท์มาเลี้ยงดูโจทก์ได้จดทะเบียนให้ที่ดินโฉนดเลขที่ 7113 โฉนดที่ดินเลขที่ 6322, 6324 และ 6325 โฉนดที่ดินเลขที่ 30376 แก่จำเลย ต่อมาวันที่ 8 พฤศจิกายน 2559 จำเลยจดทะเบียนขายที่ดินโฉนดเลขที่ 30376 แก่บริษัท ผ. ไปในราคา 6,650,000 บาท มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาจากศาลฎีกาว่า โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยคืนเงินที่ได้รับจากการขายที่ดินโฉนดเลขที่ 30376 แก่โจทก์ได้หรือไม่ เห็นว่า ศาลชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่า โจทก์ยกที่ดินพิพาททั้ง 5 แปลง ให้แก่จำเลย มีใช้ให้จำเลยถือครองที่ดินแทนโจทก์ โจทก์อุทธรณ์เพียงว่า โจทก์ยกที่ดินโฉนดเลขที่ 30376 ให้แก่จำเลยยอมเป็นสัญญาเกี่ยวกับทรัพย์สินระหว่างสมรสเช่นกัน โจทก์ยอมมีสิทธิบอกล้างได้ ข้อเท็จจริงจึงยุติตามศาลชั้นต้นว่า โจทก์ยกที่ดินให้แก่จำเลยมีใช้ให้จำเลยถือครองที่ดินแทนโจทก์ ซึ่งระบุว่า โจทก์ได้รับที่ดินโฉนดเลขที่ 30376 ดังกล่าวมาโดยการรับโอนมรดก ที่ดินจึงเป็นสินส่วนตัวของโจทก์ เมื่อโจทก์จดทะเบียนให้ที่ดินแก่จำเลยโดยไม่ได้ระบุว่า ให้เป็นสินสมรสที่ดินจึงเป็นสินส่วนตัวของจำเลย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1471 (3) และ 1474 (2) จำเลยยอมเป็นผู้มีอำนาจจัดการที่ดินดังกล่าวได้เอง ตามมาตรา 1473 ดังนั้น การที่จำเลยจดทะเบียนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่บริษัท ผ. ไปในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2559 นิติกรรมการขายที่ดินดังกล่าวจึงเป็นอันเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่า โจทก์ได้ให้ความยินยอมในการขายที่ดินของจำเลยหรือไม่ ดังนั้น แม้โจทก์ได้จดทะเบียนให้ที่ดินดังกล่าวแก่จำเลยในระหว่างสมรส อันเป็นสัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็นสามีภริยากันซึ่งฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะบอกล้างเสียในระหว่างที่เป็นสามีภริยากันอยู่ก็ได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1469 ก็ตาม แต่เมื่อจำเลยได้ขายที่ดินไปเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้วก่อนวันที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ ประกอบกับโจทก์เบิกความตอบนายโจทก์ถามถึงว่าหลังจากปี 2559 โจทก์ไม่ได้ส่งค่าเลี้ยงดูบุตรให้แก่จำเลย เนื่องจากจำเลยผิดข้อตกลงเรื่องหย่าและโจทก์คิดว่าจำเลยมีเงินส่งเสียบุตร เพราะจำเลยขายที่ดินที่โจทก์ยกให้ไปแล้ว ถือได้ว่าโจทก์ได้ตกลงยินยอมโดยปริยายให้นำเงินที่ได้จากการขายที่ดินเป็นค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูจำเลยและบุตรของโจทก์ เฉพาะอย่างยิ่งบุตรโจทก์กำลังศึกษาอยู่ที่คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงไม่เป็นกรณีที่โจทก์จะฟ้องขอให้จำเลยคืนเงินที่ได้รับจากการขายที่ดินดังกล่าวแก่โจทก์อีก ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษาให้จำเลยคืนเงินที่ได้รับจากการขายที่ดินดังกล่าวแก่โจทก์นั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้นคดีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาข้ออื่น ๆ ตาม

ฎีกาของจำเลยต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

จักรกฤษณ์ อนันต์สุชาติกุล · สิทธิศักดิ์ วนะชกิจ · สมชัย ทีฆาอุตมากร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/186/2565>